

Az emberi erőforrások minisztere
...../2015. (. .) EMMI rendelete
az egyes egészségügyi tárgyú miniszteri rendeleteknek az egészségügyi ágazati képzésekkel
összefüggő, jogharmonizációs célú módosításáról

A külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény 67. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48. § 3. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a 7. § tekintetében a 2001. évi C. törvény 67. § (2) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48. § 10. pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. Az Európai Közösségi jog hatálya alá tartozó, feltétel nélkül elismerésre kerülő egyes egészségügyi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megnevezéséről és az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek köréről szóló 4/2008. (I. 16.) EüM rendelet módosítása

1. §

Az Európai Közösségi jog hatálya alá tartozó, feltétel nélkül elismerésre kerülő egyes egészségügyi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megnevezéséről és az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek köréről szóló 4/2008. (I. 16.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.1.)

- a) 1. számú melléklete az 1. melléklet,
- b) 2. számú melléklete a 2. melléklet,
- c) 3. számú melléklete a 3. melléklet és
- d) 4. számú melléklete a 4. melléklet

szerint módosul.

2. §

Az R.1. 3. §-a a következő l) ponttal egészül ki:

(Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusnak való megfelelést szolgálja:)

„l) az irányelvnek az azt módosító, a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2013. november 20-i 2013/55/EU irányelv

- la) 21. pontjával megállapított 27. cikk (2a) bekezdése,
- lb) 24. pontjával módosított 33. cikke,
- lc) 25. pontjával módosított 33a. cikke,
- ld) 28. pontjával megállapított 37. cikk (3) és (4) bekezdése és
- le) 32. pontjával módosított 43. cikke.,,

2. Az egészségügyi tevékenység végzéséhez szükséges oklevelek elismeréséről, továbbá az oklevelek külföldi elismertetéséhez szükséges hatósági bizonyítványok kiadásának egyes eljárási szabályairól szóló 30/2008. (VII.25.) EüM rendelet módosítása

3. §

Az egészségügyi tevékenység végzéséhez szükséges oklevelek elismeréséről, továbbá az oklevelek külföldi elismertetéséhez szükséges hatósági bizonyítványok kiadásának egyes eljárási szabályairól szóló 30/2008. (VII.25.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.2.) 1. melléklete az 5. melléklet szerint módosul.

4. §

(1) Az R.2. 15. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ez a rendelet - szabályozási tárgykörében - a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikk (4) bekezdésének, 8. cikkének, 10. cikk *b)*, *d)*, *e)* és *f)* pontjának, 14. cikk (1) és (2) bekezdésének, 21. cikk (1)-(3) bekezdésének, 23. cikk (1) bekezdésének, 24-25. cikkének, 28. cikkének, 30. cikk (1) bekezdés második albekezdésének, 31. cikkének, 34-35. cikkének, 40. cikkének, 41. cikk (1) bekezdésének, 43. cikk (1) bekezdésének, 44. cikkének, 50. cikk (1) és (2) bekezdésének, V. melléklete 5.2.1., 5.3.1., 5.5.1. és 5.6.1. pontjának, valamint VII. melléklete 1. *d)* pontjának való megfelelést szolgálja.”

(2) Az R.2. 15. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ez a rendelet a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelvnek az azt módosító, a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2013. november 20-i 2013/55/EU irányelv

a) 18. pontjával módosított 24. cikk (2) bekezdésének,
b) 19. pontjával módosított 25. cikk (1) bekezdésének,
c) 22. pontjával módosított 28. cikk (1) bekezdésének,
d) 23. pontjával módosított 31. cikkének,
e) 26. pontjával módosított 34. cikk (2) bekezdésének,
f) 27. pontjával módosított 35. cikkének,
g) 30. pontjával módosított 40. cikkének,
h) 31. pontjával módosított 41. cikk (1) bekezdésének,
i) 33. pontjával módosított 44. cikk (2) bekezdésének és
j) 34. pontjával módosított 45. cikk (2) bekezdésének
való megfelelést szolgálja.”

3. Záró rendelkezések

5. §

Ez a rendelet 2015. december 31-én lép hatályba.

6. §

Hatályát veszti a 2001. évi C. törvény III. részének hatálya alá tartozó, végbizonyítványnak minősülő képzések és bizonyítványok felsorolásáról szóló 35/2007. (XI. 13.) OKM rendelet.

7. §

Ez a rendelet

a) a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv 28. cikkének és

b) a szakmai képesítések elismeréséről szóló 2005/36/EK irányelv és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló, 2013. november 20-i 2013/55/EU irányelv 18-19., 21-28., és 30-34. pontjában foglalt módosításának

való megfelelést szolgálja.

1. melléklet a/2015. (. .) EMMI rendelethez

1. Az R.1. 1. számú melléklet F) pontja a következő o) alponttal egészül ki:

„o) Feltétel nélkül elismerésre kerül az Olaszországban megszerzett és az irányelv V. melléklet 5.1.2. és 5.1.3. pontjában felsorolt szakorvosi képesítés azon orvosok esetében, akik szakorvosi képzésüket 1983. december 31. után és 1991. január 1. előtt kezdték meg, feltéve, hogy a képesítés megszerzését tanúsító okirathoz csatolják azt az illetékes olaszországi hatóságok által kiállított igazolást, amelynek értelmében az érintett orvos Olaszországban ugyanazon az érintett szakterületen ténylegesen és jogszerűen, az igazolás kiállítását megelőző tíz éven belül legalább hét egymást követő évben szakorvosként tevékenykedett.”

2. melléklet a/2015. (. .) EMMI rendelethez

1. Az R.1. 2. számú melléklet C) pont j) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„j) A lengyel általános ápolói oklevél tekintetében – az i) pontban foglaltaktól eltérően – kizárólag a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

Feltétel nélkül elismerésre kerül a 2004. május 1-jét megelőzően Lengyelországban kiállított ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat, amely nem felel meg az európai közösségi jog által meghatározott minimális képzési követelményeknek, és amely az alábbi jogszabályok valamelyike szerinti különleges továbbképző program keretében szerzett, felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol:

1. az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló, 2004. április 20-i törvény (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 92. szám, 885. tétel és 2007. 176. szám 1237. tétel) 11. cikke, és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga - érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi liceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 110. szám, 1170. tétel, és 2010., 65. szám, 420. tétel); vagy

2. az ápolói és szülésznői szakmáról szóló, 2011. július 15-i törvény 52.3. cikkének 2. pontja (A Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2011., 174. szám, 1039. tétel), és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga - érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi középiskolában vagy felsőfokú intézményben végzett ápolók és szülésznők felsőoktatási képzésének részletes feltételeiről szóló, 2012. június 14-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2012., 770. tétel), annak ellenőrzése céljából, hogy az érintett ápoló – a Lengyelországra vonatkozóan A) és B) pontban említett – ápolói képesítéssel rendelkező ápolókéval megfelelő szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik.”

2. Az R.1. 2. számú melléklet C) pont l) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„I) Az általános ápolói tevékenység folytatására kiadott román képesítésekre vonatkozóan – az i) pontban foglaltaktól eltérően – a szerzett jogok tekintetében kizárólag a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

Feltétel nélkül elismerésre kerülnek a következő általános ápolói oklevelek azon tagállami állampolgárok esetében, akik Romániában végezték el általános ápolói képzésüket, és akik képzése nem felel meg az európai közösségi jog által meghatározott minimális képzési követelményeknek, ha az oklevelet olyan igazolás kíséri, amelynek értelmében az adott tagállami állampolgár ténylegesen és jogszerűen folytatott általános ápolói tevékenységet Románia területén az igazolás kiállítását megelőző öt év során legalább három egymást követő éven keresztül és ennek során a betegek ápolásának megtervezéséért, megszervezéséért és végrehajtásáért teljes körű felelősséggel tartozott:

a) Certificat de competență e profesionale de asistent medical generalist, Ócoală postliceală típusú intézményben szerzett felsőfokú képzés keretében, igazolva, hogy a képzés 2007. január 1. után kezdődött;

b) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist, rövid távú felsőfokú tanulmányok keretében, igazolva, hogy a képzés 2003. október 1. előtt kezdődött;

c) Diplomă de licență de asistent medical generalist, hosszú távú felsőfokú tanulmányok keretében, igazolva, hogy a képzés 2003. október 1. előtt kezdődött.”

3. Hatályát veszti az R.1. 2. számú melléklet C) pont k) alpontja.

3. melléklet a/2015. (. .) EMMI rendelethez

Az R.1. 3. számú melléklet D) pontja a következő s) és t) ponttal egészül ki:

„s) Az irányelv 21. cikkének megfelelően feltétel nélkül elismerésre kerül a fogorvosoknak az előírt képesítés megszerzését tanúsító okirata, ha a kérelmező képzését 2016. január 18-ig megkezdte.

t) Feltétel nélkül elismerésre kerülnek azok az előírt orvosi képesítés megszerzését tanúsító okiratok, amelyeket Spanyolországban olyan személyek részére bocsátottak ki, akik orvosi egyetemi képzésüket 1986. január 1. és 1997. december 31. között kezdték meg, és amelyekhez a spanyol illetékes hatóságok által kibocsátott igazolást csatoltak.

Az igazolásnak a következő feltételek teljesülését kell igazolnia:

ta) az érintett szakember sikeresen lezárta legalább hároméves, az illetékes spanyol hatóságok által a 34. cikkben említett képzéssel egyenértékűként elismert tanulmányait;

tb) az érintett szakember a 36. cikkben említett tevékenységeket Spanyolországban, az igazolás kiállítását megelőző öt év folyamán legalább három egymást követő évben ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként gyakorolta;

tc) az érintett szakember a 36. cikkben említett tevékenységeket ugyanolyan feltételek mellett jogosult gyakorolni, illetve ténylegesen, jogszerűen és főtevékenységként ugyanolyan feltételek mellett gyakorolja, mint azok, akik az V. melléklet 5.3.2. pontjában Spanyolország tekintetében felsorolt, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal rendelkeznek.”

4. melléklet a/2015. (. .) EMMI rendelethez

1. Az R.1. 4. számú melléklet C) pont m) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„m) Feltétel nélkül elismerésre kerülnek azok az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratok, amelyeket

1. Lengyelországban a képzést 2004. május 1-je előtt elvégző szülésznők részére, az irányelv 40. cikkében megállapított képzési minimumkövetelményeknek meg nem felelő képzés nyomán bocsátottak ki, és

2. amelyeket az alábbi jogszabályok valamelyike szerinti különleges továbbképző program keretében szerzett, felsőfokú alapképzési fokozatot tanúsító oklevél igazol:

2.1. az ápolói és a szülésznői szakmáról szóló törvény és egyéb jogszabályok módosításáról szóló, 2004. április 20-i törvény (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 92. szám, 885. tétel és 2007. 176. szám, 1237. tétel) 11. cikke, és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga - érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi líceumban és egészségügyi szakiskolában végzett ápolók és szülésznők képzésének részletes feltételeiről szóló, 2004. május 11-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2004., 110. szám, 1170. tétel és 2010., 65. szám, 420. tétel); vagy

2.2. az ápolói és szülésznői szakmáról szóló, 2011. július 15-i törvény 53.3. cikke (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye 2011., 174. szám, 1039. tétel) és a középiskolai bizonyítvánnyal (záróvizsga - érettségi) rendelkező, az ápolói és szülésznői szakmát oktató egészségügyi középiskolában vagy felsőfokú intézményben végzett ápolók és szülésznők felsőoktatási képzésének részletes feltételeiről szóló, 2012. június 14-i egészségügyi miniszteri rendelet (a Lengyel Köztársaság Hivatalos Közlönye, 2012., 770. tétel), annak ellenőrzése céljából, hogy az érintett ápoló hasonló szintű ismeretekkel és szaktudással rendelkezik-e, mint azok a szülésznők, akik az irányelv V. melléklet 5.5.2. pontjában Lengyelországra vonatkozóan felsorolt képesítéssel rendelkeznek.”

2. Az R.1. 4. számú melléklet C) pont a következő o) ponttal egészül ki:

„o) Feltétel nélkül elismerésre kerülnek azok a szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratok, amelyekben a kérelmező a képzést 2016. január 18. előtt kezdte meg, és a képzésre történő felvétel feltétele az irányelv 40. cikk (1) bekezdés a) pontja szerinti I. irány esetében a tíz éves általános és középiskolai vagy ennek megfelelő szintű oktatás elvégzése, az irányelv 40. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti II. irány esetében pedig egy általános ápolói képzésnek az irányelv V. melléklet 5.2.2 pontja szerinti, előírt képesítés megszerzését tanúsító okirattal igazolt befejezése.”

3. Az R.1. 4. számú melléklet D) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„A C) pontban foglaltak kivételével az A) pontban meghatározott szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okiratok az alábbi feltételek valamelyikének fennállása esetén ismerhetők el feltétel nélkül:

- a) legalább hároméves, teljes idejű szülésznőképzés, amely kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható, és amely legalább 4 600 órányi elméleti és gyakorlati képzésből áll, és a minimális időtartam legalább egyharmada klinikai gyakorlatból áll;
- b) legalább kétéves és legalább 3 600 órányi képzést tartalmazó, kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható, teljes idejű szülésznő-képzés, amelynek feltétele az irányelv V. melléklet 5.2.2. pontjában előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte;
- c) legalább 18 hónapos és legalább 3 000 órányi képzésből álló, kiegészítésképpen az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható, teljes idejű szülésznőképzés, amelynek feltétele az irányelv V. melléklet 5.2.2. pontjában előírt általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte, és amelyet olyan egyéves szakmai tapasztalat követett, amelyről a d) pont szerinti igazolást bocsátottak ki.
- d) Az a)-c) pont szerinti igazolást – az adott tagállam illetékes hatósága által kibocsátott – igazolás tanúsítja, hogy birtokosa az előírt szülésznői képesítés megszerzését tanúsító okirat megszerzését követően, kórházban vagy egy erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben, a megfelelő ideig kielégítő módon gyakorolta a szülésznői tevékenységek teljes körét.”

3. Hatályát veszti az R.1. 4. számú melléklet C) pont l) alpontja.

5. melléklet a/2015. (. .) EMMI rendelethez

1. Az R.2. 1. melléklet I. pont 3. és 4. alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„3. Az általános orvosi képzésnek összesen legalább ötéves, kiegészítésképpen az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is megadható tanulmányi időszakot kell magában foglalnia, amely legalább 5 500 órányi, egyetem által vagy egyetem felügyelete alatt nyújtott elméleti és gyakorlati képzésből áll.

4. Azon szakemberek esetében, akik tanulmányaikat 1972. január 1-je előtt kezdték meg, a 3. pontban említett képzés hat hónapig tartó, teljes idejű, egyetemi szintű és az illetékes hatóságok által felügyelt gyakorlati képzést tartalmazhat.”

2. Az R.2. 1. melléklet II. pont 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A szakorvosi képzésre történő felvétel feltétele az I. pont 3. alpontja szerinti általános orvosi képzési program befejezése és érvényes lezárása, amelynek során a hallgató elsajátította a megfelelő orvostudományi alapismereteket.”

3. Az R.2. 1. melléklete a következő II/A. ponttal egészül ki:

„II/A. Házi orvosi képzés

1. A háziiorvosi szakképzésre történő felvétel feltétele az I. pont 3. alpontja szerinti általános orvosi képzés befejezése és érvényes lezárása, amelynek során a hallgató elsajátította a megfelelő orvostudományi alapismereteket.
2. A háziiorvosi szakképzés teljes időben, az illetékes hatóságok vagy szervek felügyelete alatt zajló nagyobb részt gyakorlati, illetve elméleti képzésből áll. A képzés magában foglalja a hallgató személyes részvételét a vele együtt dolgozók szakmai tevékenységében és felelősségében.
3. A gyakorlati képzés magában foglal legalább hat hónap időtartamú, a képzés lefolytatására engedéllyel rendelkező, megfelelő felszereléssel és osztályokkal rendelkező kórházban töltendő gyakorlatot, valamint legalább hat hónap időtartamú, a képzés lefolytatására engedéllyel rendelkező háziorvos praxisában folytatott gyakorlat részeként, vagy egy erre engedéllyel rendelkező, orvosi alapellátást nyújtó központban töltendő gyakorlatot. A gyakorlati képzést más, általános orvostudománnyal foglalkozó egészségügyi intézményekkel vagy rendszerekkel együttműködve kell megtartani.
4. A 3. pontban leírt képzési követelmények figyelembe vételével a gyakorlati képzés legfeljebb hat hónapig tarthat az általános orvostudománnyal foglalkozó egyéb, erre engedéllyel rendelkező egészségügyi intézményben vagy rendszerben.
5. A háziiorvosi szakképesítés megszerzését tanúsító okirat kibocsátása általános orvosi képesítés megszerzését tanúsító okirat meglétéhez kötött.”

4. Az R.2. 1. melléklet III. pont 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az általános ápolói képzésre történő felvétel feltétele:

1.1. 12 éves általános és középiskolai oktatás elvégzése, amelyet valamely tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kibocsátott oklevél, bizonyítvány vagy egyéb okirat, vagy egy ezzel egyenértékű, az egyetemekre vagy azokkal egyenértékűként elismert felsőoktatási intézményekbe való felvételi vizsga sikeres letételét tanúsító bizonyítvány igazol; vagy

1.2. legalább tíz éves általános és középiskolai oktatás elvégzése, amit valamely tagállam illetékes hatósága vagy szerve által kibocsátott oklevél, bizonyítvány vagy egyéb okirat, vagy egy ápolóképző intézmény vagy ápolói szakképzési program ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány igazol.”

5. Az R.2. 1. melléklet III. pont 3-6. alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„3. Az általános ápolói képzés időtartama összesen legalább három év, amely kiegészítésképpen ezzel egyenértékű ECTS-kreditekben is kifejezhető, és legalább 4 600 órás elméleti képzést és klinikai gyakorlatot foglal magában, amelyen belül az elméleti képzés tartama a teljes képzés minimális időtartamának legalább egyharmadát, a klinikai gyakorlat pedig legalább a felét teszi ki. A tagállamok részleges mentesítést adhatnak azon szakemberek számára, akik képzésének egy része olyan kurzusokon történt, amelyek legalább ezzel egyenértékű szintűek voltak.

4. Az elméleti oktatás az ápolói képzés azon része, amelynek keretében a hallgatók megszerzik az általános egészségügyi ellátás szervezéséhez, szolgáltatásához és értékeléséhez szükséges szakmai ismereteket, képességeket és készségeket. A képzést ápolásoktatók és más hozzáértő személyek

tartják, egyetemeken, ezekkel egyenértékűként elismert felsőoktatási intézményekben vagy ápolóképző intézményekben vagy ápolói szakképzési programok keretében.

5. A klinikai gyakorlat az ápolóképzésnek az a része, amelynek során a hallgatók megtanulják, hogy egy csoport tagjaként és az egészséges vagy beteg emberekkel vagy közösséggel közvetlen kapcsolatban, az általuk elsajátított ismeretek, képességek és készségek alapján hogyan szervezzék meg, hogyan végezzék, és hogyan értékeljék az igényelt teljes körű betegápolást. A hallgatók nemcsak azt tanulják meg, hogy hogyan dolgozzanak csoportban, hanem azt is, hogy hogyan vezessenek egy csoportot, és hogyan szervezzék meg egy egészségügyi intézetben vagy a közösségben az általános betegápolói munkát, beleértve egyének és kisebb csoportok egészségügyi oktatását.

A képzés kórházakban, más egészségügyi intézményekben és a közösségi ellátás során ápolásoktatók felügyelete alatt folyik, más szakképzett ápolókkal együttműködve és azok segítségével. A tanítási folyamatban más szakképzett munkaerő is részt vehet.

A hallgatók részt vesznek az érintett osztály munkájában, ha az ilyen tevékenységek a képzésükhöz megfelelőek és lehetővé teszik számukra, hogy megtanulják a betegápolással járó felelősség vállalását.

6. Az általános ápolóképzésnek biztosítania kell, hogy az érintett szakember megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

6.1. az általános ápolói tevékenységek alapját képező tudományok átfogó ismerete, beleértve az egészséges és beteg személyek alkatának, fiziológiai funkcióinak és viselkedésének, valamint az ember egészségi állapotának, a fizikai és szociális környezete közötti kapcsolatnak a megfelelő megértését;

6.2. a szakma jellegének és etikájának, valamint az egészségügy és az ápolói tevékenység általános elveinek ismerete;

6.3. megfelelő klinikai gyakorlat; amelyet képzési jelentőségére tekintettel kell kiválasztani, szakképzett ápolói személyzet felügyelete alatt és olyan helyen kell megszerezni, ahol a szakképzett ápolói létszám és a berendezések alkalmasak a betegápolásra;

6.4. képesség az egészségügyi személyzet gyakorlati képzésében való részvételre és szakmai tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén;

6.5. az egészségügyi ágazat más szakmáinak képviselőivel való együttműködés terén szerzett tapasztalat.”

6. Az R.2. 1. melléklet III. pontja a következő 7. alponttal egészül ki:

„7. Az előírt általános ápolói képesítések igazolják, hogy a szóban forgó szakember képes legalább az alábbi készségek alkalmazására, függetlenül attól, hogy a képzés egyetemen, ezzel egyenértékűként elismert felsőoktatási intézményben vagy ápolóképző intézményben vagy ápolói szakképzési program keretében történt:

7.1. a betegek kezelése során a korszerű elméleti és klinikai ismereteket alkalmazva képes önállóan meghatározni a szükséges betegápolást és megtervezni, megszervezni és végrehajtani az ápolást a 6.1-6.3. pontban foglaltakkal összhangban megszerzett tudás és készségek alapján, a szakma jobb gyakorlása érdekében;

7.2. a 6.4. és 6.5. ponttal összhangban megszerzett ismeretek és készségek alapján képes munkáját az egészségügyi ágazat más szereplőivel együtt végezni, beleértve a részvételt az egészségügyi személyzet gyakorlati képzésében;

7.3. a 6.1. és 6.2. ponttal összhangban megszerzett ismeretek és készségek alapján képessé tudja tenni az egyéneket, családokat és csoportokat az egészséges életmód követésére és saját maguk ellátására;

7.4. képes azonnali életmentő intézkedések önálló kezdeményezésére, valamint válság- és katasztrófhelyzetekben intézkedések végrehajtására;

7.5. képes önállóan tanácsokat, utasításokat és támogatást adni a gondozásra szorulóknak és a hozzájuk kötődő személyek számára;

7.6. önállóan képes a betegápolás minőségének biztosítására és értékelésére;

g) képes az átfogó szakmai kommunikációra és együttműködésre az egészségügyi ágazat más szakterületein dolgozókkal;

7.7. képes az ápolás minőségét elemezni saját általános ápolói szakmája gyakorlásának javítása érdekében.”

7. Az R.2. 1. melléklet IV. pont 2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. A fogorvosi alapképzés összesen legalább ötéves időtartamú – legalább az alábbi minimális képzési programot tartalmazó –, kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditekben is kifejezhető, legalább 5 000 órás teljes idejű elméleti és gyakorlati képzést foglal magában, amelyre egyetemen vagy azzal egyenértékű szintűként elismert képzést adó, vagy egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben kerül sor.”

8. Az R.2. 1. melléklet V. pont 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. A fogszakorvosi képzésre történő felvétel feltétele a IV. pont szerinti képzés befejezése és érvényes lezárása, vagy a fogorvosi képesítés szerzett jogként történő elismertetéséhez szükséges igazolások megléte.”

9. Az R.2. 1. melléklet VI. pont 2. és 3. alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„2. Az előírt gyógyszerészi képesítés megszerzését tanúsító okirat legalább ötéves, kiegészítésként az ezzel egyenértékű ECTS-kreditek számával is meghatározható képzés elvégzését tanúsítja, amely legalább a következőket tartalmazza:

a) négyéves, teljes idejű elméleti és gyakorlati képzés egyetemen, vagy azzal egyenértékű szintűként elismert, illetve egyetem felügyelete alatt álló felsőoktatási intézményben;

b) az elméleti és gyakorlati képzés alatt, vagy annak végén hathónapos gyakorlat közforgalmú gyógyszerertárban vagy kórházban az adott kórház intézeti gyógyszerertárának felügyelete alatt.

c) Az említett képzési ciklusnak legalább a következő programot tartalmaznia kell:

1. Növény- és állatélettan
2. Fizika
3. Általános és szervetlen kémia
4. Szerves kémia

5. Analitikai kémia
6. Gyógyszerkémia, a gyógyszerek vizsgálatát is beleértve
7. Általános és alkalmazott biokémia (orvosi)
8. Anatómia és fiziológia; orvosi terminológia
9. Mikrobiológia
10. Farmakológia és farmakoterápia
11. Farmakológiai technológia
12. Toxikológia
13. Farmakognózis
14. Jogi szabályozás és szakmai etika, ahol helyénvaló

15. Az elméleti és a gyakorlati képzés közötti egyensúly minden tantárgy esetében úgy alakítandó, hogy az elméleti oktatás elég súlyt kapjon, hogy ezáltal fennmaradjon a képzés egyetemi jellege.

3. A gyógyszerészképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

- a) gyógyszerek gyógyszerformájának elkészítése;
- b) gyógyszerek gyártása és vizsgálata;
- c) gyógyszerek tesztelése e célra szolgáló laboratóriumban;
- d) gyógyszerek tárolása, tartósítása és nagykereskedelmi elosztása;
- e) biztonságos és hatékony, megfelelő minőségű gyógyszerek beszerzése, készítése, tesztelése, tárolása, forgalmazása és kiadása közforgalmú gyógyszertárakban;
- f) biztonságos és hatékony, megfelelő minőségű gyógyszerek készítése, tesztelése, tárolása és kiadása kórházakban;
- g) tájékoztatás és tanácsadás nyújtása a gyógyszerekre, többek között megfelelő használatukra vonatkozóan;
- h) jelentéstétel a gyógyszerkészítmények mellékhatásairól az illetékes hatóságok felé;
- i) az önmagukat gyógyszerező betegek személyre szabott figyelemmel kísérése;
- j) hozzájárulás a helyi vagy nemzeti közegészségügyi kampányokhoz.”

10. Az R.2. 1. melléklet VII. pont 2. és 3. alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„2. A szülésznőképzésre történő felvételt a következő feltételek valamelyikének teljesítéséhez kell kötni:

a) az 1. pont a) alpontja szerinti esetben legalább 12 éves általános iskolai és középiskolai oktatás elvégzése vagy egy szülésznő-képző intézmény ezzel egyenértékű felvételi vizsgájának sikeres letételét tanúsító bizonyítvány;

b) az 1. pont b) alpontja szerinti esetben a jogszabály szerinti, általános ápolói képesítés megszerzését tanúsító okirat megléte.

3. A szülésznőképzésnek garantálnia kell, hogy az érintett személy megszerezte a következő ismereteket és készségeket:

a) a szülésznői tevékenységek alapját képező tudományok alapos ismerete, a szülésznői tevékenység, a szüléset és a nőgyógyászat terén;

b) a szakmai etika és a szakma gyakorlására vonatkozó jogi szabályozás megfelelő ismerete;

c) megfelelő általános orvosi ismeretek (biológiai funkciók, anatómia és élettan), a gyógyszerteran megfelelő ismerete a szülészet és az újszülött-ellátás terén, valamint az ember egészségi állapota, fizikai és szociális környezete, illetve viselkedése közötti kapcsolat ismerete;

d) erre engedéllyel rendelkező intézményekben szerzett megfelelő klinikai gyakorlat, amelynek alapján a szülésznő önállóan és saját felelősségére, a szükséges mértékben és a patológiás helyzetek kivételével képes lefolytatni a várandósgondozást, erre engedéllyel rendelkező intézményekben levezetni a szülést és annak következményeit, felügyelni a vajúdást és a szülést, a szülés utáni ellátást, valamint az orvos megérkezéséig az újszülötteken újraélesztést végezni;

e) az egészségügyi személyzet képzésének megfelelő ismerete és tapasztalat az ilyen személyzettel végzett munka terén.”